

Doğduğun günden beri yaşadığın saray hükümdarın

***Nedir ki içinde saltanat sürmekte hükümsüzlüğün
Nedir ki aşinalara alışkın ruhun ölümsüzlüğü
Nedir ki ; o gaip-ten ruhumu okşayan ses
Yazık ki ; o anlatılamayan gizli cinayetlere yazık***

***Üstümde sema ruhumda ahlak duygusu aşk
Dökülen yıldızlar pare pare ,can cana pervane
Yansıyor güneş ,bir katre-i damla ki ırmağı
Kamışından koparılmış ney sesinde üfleyiş***

***Görünür görünmezliğe çaresiz dil ve alem
Doğrunun doğrusu değil mezar ile insan
Yaprağına damlası düştüğü günün paresi
bağrına basıpda bekleyen toprağın neftası***

***Geçip giden yıllar yüzümde çizgiler teşne
Bunca girift bilmeceler tomurcuklar heveste
Heybem yük dolu sermayem hüzün parçalar
Karabasan bataklığım artık sanada paydos***

***Beklenen baharın kuru umitleri üşüyor tuz buz
Bir mecnun bir leyla geçiyor kapıdan sus pus
Saçlarımı okşayan istemem ne taç ne saray
Ruhumun cenneti hayrete uyanmakda göz göz***

***Bir doğuş bir batış hayat tanığım köz köz
Bir ses bir ses uzaklardan yorgun gelen es
Çağrılan süslü bebek istikamet toprak tabu
Bekler kapıda cansız at kendini duymaz töz***

***Bahara alışkın bedenim , ölen ruhum değil
İstenmeyen batışlar güneşe vurgun değil
Yükseliyor yer ki , yer-gövdem yerde değil
Gözlerimi kapattığım dünyam artık benden değil***

Gülay GÖKTÜRK